

intet Nyt kan fremkomme, som kan faae Betydning.

Ordføreren: Hvad angaar den Bemærkning, som den ærede Finantsminister gjorde, maa jeg sige, at det ifølge hans Oplysninger vistnok er rigtigt, at der har fundet en Feiltagelse Sted; men selve Sagen vil ikke give Anledning til nogen Banskfelighed. Der har været god Grund for Folkethingsudvalget gjentagende at henlede Opmærksomheden paa, at der til Eftersyn af Regnskaber er bevilget Penge, som i nogle Aar aldeles ikke ere brugte, og som i det paagjældende Regnskabsaar kun ere brugte for en Del. — Med Hensyn til hvad den ærede sidste Aaler fremsførte, tror jeg, at han fremstillede den Opgave, som dette Folkethingsudvalg har villet henstille til Statsrevisionerne, meget større, end den i Virkeligheden er. Jeg vil imidlertid spørge, om det ikke vilde være et Fremskridt, hvis det kunde ske, og om det ikke vilde kunne hjælpe til en Oversigt over vor finansielle Stillings? Er det altsaa til Nytte ved Brugen af Statsrevisionens Beretning, har jeg ogsaa det Haab, at de Statsrevisorer, som ville gjøre deres Beretning let tilgængelig og til praktisk Nytte for Thingets Medlemmer, ville sørge for at lade den ledbage af saadanne Oversigter; thi dette vil for dem, der have med slige Regnskaber at gjøre, og som ere opfordrede til at lægge Mærke dertil, ikke være noget stort eller uoverkommeligt Arbejde. Der findes nemlig mange Afgjørelser, som ikke ere finansielle Afgjørelser eller Regnskabsafgjørelser; men her er kun Tale om Regnskabsafgjørelser, som kunne have Betydning for en kommende Statsrevision. Det er derfor, vi have fremsat Henstillingen, og jeg er overbevist om, at den ærede forhenværende Statsrevisor, som nu talte, naar han ser nyere, ædrueligere og roligere derpaa, vil finde, at det er ikke Mere, end hvad enhver Revisor af et hvilket som helst Regnskab er opfordret til at gjøre, for at have de Optegnelser paa rede Haand, som han maa lægge til Grund for sin næste Aars eller tredie Aars Regnskabs Revision.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Sagens Overgang til 2den og sidste Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Æneste Behandling af „Indstilling fra Udvalget for Valgbrevets Prøvelse angaaende Folkethingsudvalget i Aalborg Amts 2den Valgkreds den 14de November 1873.“

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Spalte 705 ff.)

Ordføreren (Alberti): Den omdelte Betænkning vil ganske vist have oplyst det høie Thing om, at det var heldigt, at det Valg, som foregik i Aalborg den 14de November ifjor, blev udsat til nærmere Undersøgelse. Ved Valgbrevets almindelige Prøvelse reistes der jo en stærk Modstand imod en Udsættelse af Valget; men de Oplysninger, som nu ligge for, godtgjøre uden al Tvivl, at dette Valg maa betragtes som det mest formløse af alle de Valg, som foregik den 14de November f. A., og jeg siger vistnok ikke for meget ved at paaftaa, at dette Valg i Aalborg er et af de mest formløse og ulovmedholdelige, som nogensinde har været til Prøvelse her i Thinget. Ganske vist er der siden den almindelige Prøvelse her den 5te og 6te December ifjor fremkommet en Oplysning, som ikke da forelaa, og som efter min Mening har den største Vægt til at omstøde Valget; det er nemlig den Oplysning, at der ikke var valgt nogen Formand for Valgbestyrelsen. Besynderligt nok havde Valgbestyrelsens Formand og Valgbestyrelsen i det Hele undladt at oplyse denne meget vigtige Mangel ved Valget. Da dette skulde foregaa den 14de November, udfyldte Borgmeesteren i Aalborg, Statsraad Stricker, hjemme i sin Stue Valgbogen og tilførte navnlig derv, at han var valgt til Formand for Valgbestyrelsen. Da efter Valglovens Forrifter Valgbestyrelsens Medlemmer samledes, undlod han aldeles at omtale Formandsvalget, og han optraadte derefter som Formand for Valgbestyrelsen, samt udførte alle de Forretninger under Valget, som ifølge Valgloven kun kunne tilkomme den, der forud er udnævnt til Formand for Valgbestyrelsen. Først efter Valgets Slutning spurgte han Valgbestyrelsens Medlemmer, om de vare tilfredse med, at han havde været eller fungeret som Formand uden Udnævnelse, og han fik derpaa i det Hele et bekræftende Svar af Valgbestyrelsens Medlemmer; men ogsaa herom undlod han enhver Tilførel til Protokollen. Følgen heraf var, at den Udskrift af Valgbogen, som ankom her i Thinget den 5te December ifjor, gav Aalborgvalget Udseende af, at det var udført af en lovlig valgt Formand, men under Udskriften af Valgbogen og Valgbrevet skjulte sig den ganske usædvanlige Uregelmæssighed, at der slet ingen Formand havde været. Valgbestyrelsens saakaldte Formand undlod ikke alene at ansøge det i Valgbogen, men han fortaug det ogsaa for Indenrigsministeriet i den Skrivelse, hvormed han indsendte Udskriften af Valgbogen, og det var altsaa først senere, at de, der vare utilfredse med Valget, gjorde den mærkværdige Opdagelse, at der ikke havde været valgt nogen Formand. Man har klaget over, at Undersøgelserne over Aalborgvalget have medtaget en saa lang Tid; men jeg vil ud-